

جام جهان نما

(سیاحت‌نامه هندوستان)

از: دکتر محمد اقبال شاهد^۱

چکیده:

جام جهان نما، سفرنامه مولانا محمد بن محمد صادق متخلص به خطاط شوشتري (۱۱۷۵ هـ) درباره شبه قاره پاکستان و هند و ماجراهای شگفت‌آور زندگانی اوست که خود نوشته نگارنده است و پژوهشگران محترم می‌توانند از طریق مطالعه فهرست مطالب نسخه‌های ارزشمند، درباره فرهنگ شبه قاره و ارتقای علوم جدید و معارف اروپایی که در جام جهان نما ساخته از آن رفته است آگاهی یابند.

پرتابل جامع علوم انسانی

جام جهان نما، کتابی است پُر از ماجراهای شگفت‌آور زندگانی خطاط شوشتري که به صورت سفرنامه هندوستان نگاشته شده است. مولانا محمد بن محمد صادق، متخلص به خطاط شوشتري^۱، در شهر شوشت در سال ۱۱۷۵ هـ چشم به جهان گشود^۲. نیاکان وی از همان شهر بودند.

خطاط در سه سالگی به سبب ناآرامی در شوشت همراه با خانواده به کربلا رفت و به تحصیل آموزش ابتدایی پرداخت. در سال ۱۱۸۷ هـ به بغداد رفت^۳ و

۱ - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اسلامیہ بھاولپور، پاکستان

اسیر قوم یهود شد. ممکن بود که او را به مناسبت «عید فتیره» قربانی کنند^۴، ولی به کمک بنایی جان به سلامت برداشت.^۵

خطا پس از درگذشت پدر و مادر در پانزده سالگی به بهبهان رفت. و در سایه تربیت یکی از خویشاوندان مادری که از دوستان و ندیمان خاص محمد جعفرخان بیگلریگی بود با آسایش تمام پرورش یافت و به پایان فراغت تحصیلات رسمی در دارالانشای جعفرخان ماموریت یافت و مثنوی «مهر و ماه» را نظم کرد.^۶

در ماه رمضان ۱۱۹۴ ه سردار قنوات (از بختهای قم) به بهبهان حمله کرد و جعفرخان همراه با نزدیکان و خویشاوندان خود از جمله خطاط شوستری به قلعه بهبهان پناه برداشت. سردار قنوات قلعه را منفجر کرد^۷، خطاط گریخت و نزد شیخ ناصرالدین حاکم بوشهر رسید و چندی بعد به شیراز رفت و پیش محمد ذال خان در خشت ساکن شد و تا هل نمود. سه سال همانجا به سربرد و صاحب فرزند شد.^۸

در این اثنا وضعيت قصبه خشت نا آرام گشت و خطاط به بوشهر رفت و به سفارش محمد خلیل خان ایلچی، پیش یک افسر انگلیسی جونز (JHONS) در بصره کار پیدا کرد. شش ماه بعد که با ثروت و تمول به بوشهر باز می‌گشت، دچار حمله دزدان دریایی شد و کل سرماهی خود را از دست داد و خود پیش شیخ ناصرالدین به بصره رسید و آنجا همسر و فرزندان او نیز به وی پیوستند.

خطاط در آن زمان گرفتار مشکلات مالی بود و به همین سبب با خانواده به کربلا رفت و خانواده را به سید علی کربلا (۱۲۳۱-۱۲۲۱ ه) و میرزا مهدی شهرستانی (۱۲۱۶ ه) سپرده، از علمای کربلا، نامه‌های سفارشی برای نواب آصف الدوله (۱۱۶۱-۱۲۱۲ ه) فرمانروای ایالت اوده، سرفراز الدوله میرزا حسن رضاخان (۱۲۱۶ ه) وزیر دربار اوده و مولانا دلدار علی مجتبه لکهنه (۱۲۳۵-۱۲۲۹ ه) گرفت و برای کسبِ روزی و معاش رهسپار هندوستان شد^۹؛ و در زمانِ وزیرالممالک نواب آصف الدوله، وارد لکهنه شد و در سلک کتابخوانان دربار منسلک گردید.^۹ بعد از درگذشت نواب آصف الدوله، علامه تفضل حسینخان (۱۲۱۵ ه) از خطاط سرپرستی نمود. پس از وفات او خطاط به نواب میرزا سعادت علیخان (۱۲۲۹ ه) متول گردید، سپس به نواب غازی الدین حیدرخان (۱۲۴۳ ه) پیوست و «جام

جهان نما» را به او پیشکش نمود.^{۱۰}

خطا تا آخر عمر با خانواده خود در لکھنؤ بود، همانجا وفات یافت و مدفون گشت.^{۱۱} مثنوی مهر و ماه ^{۱۲}، بحرالبکا^{۱۳} (مجموعه نظم و نثر در بیان مصائب آئمه)، گفتار شوستری^{۱۴}، مثنوی بحر وصال^{۱۵}، کنزالملوک^{۱۶}، دیوان خطای^{۱۷}، و جام جهان نما از آثار او می باشد.

جام جهان نما: دو نسخه خطی از جام جهان نما یکی در کتابخانه مرکزی دانشگاه پنجاب لاہور، در گنجینه شیرانی به شماره ۵۱۳۹/۲۱۲۷ و دیگری در کتابخانه شخصی آقای خورشید احمد خان در اسلام آباد به شماره ۵ به توسط عارف نوشاهی در مجله تحقیقات اسلامی تهران به زبان فارسی^{۱۸} و در مجله اردو به زبان اردو^{۲۹} معرفی شده‌اند. مقاله‌های مذبور (فارسی و اردو) دارای اطلاعات کافی راجع به نویسنده و آثار او می باشند، خصوصاً، مقاله اردو دارای فهرست کامل از نسخه اسلام آباد است ولی نسخه لاہور تا حالاً کاملاً معرفی نشده است. برای اینکه هر دو نسخه ناقص‌الآخر و در بعضی جاها از لحاظ ترتیب مطالب متفاوتند، نسخه لاہور نیز معرفی می شود:

شماره گنجینه شیرانی: ۵۱۳۹، خط نستعلیق ۱۹ سطری در صفحه تعداد
برگ ۳۷۵، ناقص‌الآخر
آغاز: «الحمد لله الذي رفع السماء و مدار الأرض على الماء و الصلوات على
محمد و آلـهـ الشرفاء

هر خار این گلستان مفتاح دلگشاپی است
هر شبنمی در این باغ جام جهان نمایی است

سرجوش جام جهان نمای بیان زلال حمد بدیع الاساس حکیمی است که دماغ
جرعه کشان بزم هستی را از راح روح افزای وجود تر ساخته و تراوش چشم‌هسار
زبان شیرین از شکر شکر و ثنای بیقياس قدیمی است که در رشحه «کن» به کار
ترتیب ریاض آثار پرداخته...»

جام جهان‌نما مشتمل بر یک مقدمه، هشت میخانه و یک خاتمه است اما تحسیمات فرعی زیاد دارد.^{۲۰} مقدمه از برگ ۱ تا برگ ۴۸ ص است و دارای دو صراحی است «صراحی اوّلی پر از شراب مصفای خمار افزای شرح حال خطابات از ولادت تا انتهای ایام صبی و تیئن و تیسر و تعسر امور در واردات حسرتها و عشرتها در حسرتکدهٔ دنیا... این صراحی که صورتنمای معانی اخبار روزنامهٔ حیات خطای مجسم اعنی مسافر مبهوت شهری وجود و صحرای عدم است»^{۲۱} یعنی در احوالی زندگانی خطاست و صراحی دوم از برگ ۴۶ ب شروع می‌شود و دارای فهرستِ کاملِ مطالب جام جهان‌نماست.

۱- میخانه اوّل: بعد از مقدمه، میخانه اوّل منسوب به «ابجد» است و چهار

«خم» دارد و هر خم مشترک چند «سبو» است.

سبوی اوّل: به هشت ساغر اتمام می‌یابد که شرح آنها از این قرار است:

۱- شهیدالله انه لاله الدهو الملائکته والوالعلم.. (گ ۴۸-۶۴۸ ب)

۲- در ذکر آغاز آفرینش عالم (گ ۴۸ ب - ۴۹ ب)

۳- در ذکر آفرینش عرش و کرسی (گ ۴۹ ب - ۵۰ ب)

۴- در ذکر لوح و قلم (گ ۵۰ ب - ۵۱ ب الف)

۵- در ذکر آفرینش عقل و نفس افلاک (گ ۵۱ ب الف - ۵۱ ب)

۶- در ذکر کواكب سیعه سیاره و صفت هر یک (گ ۵۲ ب الف - ۵۳ ب)

۷- در ذکر ادوار سیعه سیاره که مدار عالم براوست (گ ۵۳ ب - ۵۴ ب)

۸- در ذکر قرانات سیعه سیاره و نتایج آن (گ ۵۴ ب الف - ۵۵ ب الف)

سبوی دوم: در ذکر آفرینش موالید ثلثه از معادن و نباتات و حیوانات و دیو و

جن و پری و ذکر گاو و ماهی که حامل کرده زمینند، که این سبو شامل نه ساغر است:

۱- در ذکر آنکه هر چیزی در چه روز مخلوق شد (گ ۵۵ ب الف).

۲- در ذکر گاو و ماهی که حامل کرده زمینند (گ ۵۵ ب الف - ۵۶ ب).

۳- در آفرینش موالید ثلثه (گ ۵۶ ب الف - ۵۶ ب).

۴- در ذکر آفرینش حیوانات (گ ۵۶ ب - ۵۷ ب الف).

- ۵- در ذکر آفرینش دیوان (گ ۵۷ الف - ۵۷ ب).
- ۶- در آفرینش جن (گ ۵۷ ب - ۵۸ ب).
- ۷- در اختلاف نسب ابلیس (گ ۵۸ ب - ۵۹ ب).
- ۸- در ذکر محاریه ابلیس با امیرحق (گ ۵۹ ب - ۶۱ الف).
- ۹- در مکالمه ابلیس با ملائکه (گ ۶۱ الف - ۶۲ الف).

سبوی سوم: در ذکر آفرینش آدمی و روح و عقل و حواس و نفس و ذکر عالم و عالمیان و تاریخ آفرینش عالمیان و بیان کثرت آدمی و ملایکه و جن و دیو و پری و حیوانات و طیور و وحش و مجملی از ذکر قیامت است. این سبو مشتمل بر شش جرعة ذیل است:

- ۱- در ذکر آفرینش آدمی و روح و عقل و غیره (گ ۶۲ الف - ۶۲ ب)
- ۲- در ذکر عالم و عالمیان (گ ۶۲ ب - ۶۳ الف)
- ۳- در ذکر کثرت ملایک و انواع ایشان (گ ۶۳ الف - ۶۳ ب)
- ۴- در کثرت جن و پری و انواع ایشان (گ ۶۳ ب - ۶۴ ب)
- ۵- در تاریخ ابتدای آفرینش عالم (گ ۶۴ ب - ۶۵ ب)
- ۶- در ذکر قیامت (گ ۶۵ ب - ۶۶ الف)

بعد از سبوی سوم این نسخه از برگ ۷۶ تا ۷۶ درباره عمل تکثیر است که اینجا به اشتباه نسخ یا صحافی شده است.

میخانه اول، خم ثانی: خم دوم میخانه اول درباره علم بیان و بدیع است و مصنف جام جهان نما، رساله امیر نظام الدین احمد را که درباره فن شعر و علم بدیع نوشته شده، تلخیص کرده است. و محیط به برگ ۷۶ الف تا ۱۱۱ ب است.

میخانه اول، خم سوم: درباره قواعد علم جفراست و خطای دراین بخش (گ ۱۱۲ الف - ۱۲۶ الف) درباره معرف یعلم جفر و انواع عملی و عقلی آن پرداخته است.

۲- میخانه دوم: میخانه دوم به «هوز» منسوب شده است و درباره عقاید مختلف هندوستان و دارای سه خم است.

خم اول میخانه دوم: دارای چهارده ساغر به شرح ذیل است:

- ۱- در عقاید هندوان و سخن در آفرینش (گ ۱۷۰ و - ۱۷۶ و)
- ۲- اعمال و افعال سارتکان یعنی متشرعان هند (گ ۱۷۶ ب - ۱۸۱ و)
- ۳- در حقیقت بشنوان (گ ۱۸۱ و - ۱۸۲ ب)
- ۴- در احوال شیویان (گ ۱۸۲ ب - ۱۸۵ ب)
- ۵- در بیان فرقه سناسیه (گ ۱۸۵ ب - ۱۸۷ ب)
- ۶- در بیان جوگیه (گ ۱۸۷ ب - ۱۸۹ و)
- ۷- در عقیده دسانگهیان (گ ۱۸۹ ب)
- ۸- در عقاید ماتجلیان (گ ۱۸۹ ب)
- ۹- در عقاید چهار باکیان (گ ۱۸۹ ب)
- ۱۰- در عقیده جتیان (جتی) (گ ۱۹۰ و - ۱۹۱ و)
- ۱۱- در احوال براکیان (گ ۱۹۱ و)
- ۱۲- در عقاید نانک پنهیان (گ ۱۹۲ و - ۲۰۳ ب)
- ۱۳- در عقاید مختلف هند (گ ۲۰۳ ب - ۲۱۰ ب)
- ۱۴- در عقاید کیانیان / کنیابلان (گ ۲۱۰ ب - ۲۱۶ ب)

خم دوم میخانه دوم: (گ ۲۱۷ و - ۲۲۶ و) در نسخه مزبور لاہور مصنف به آوردن عنوان و تیتر این خم دچار اشتباه شده است و افتتاح این خم از این عبارت می‌کند «سر جوش خم سیوم میخانه دوم ابجد است^{۲۲} و در شرح و معرفی خم سوم^{۲۳} یعنی خم بعدی نیز می‌نویسد» زلال صهباي مروق خم سیوم میخانه دوم با باده... و همین درست است.

این خم (خم دوم میخانه سوم) در باب مظالم و هابیون در کربلا در سال ۱۲۱۶ هنوشه شده است. خطاط در این ایام در هندوستان بود و در این خم احساسات خود را به نظم و نثر شیوا و پرتاشر به بیان و قایع تاریخی آن دوره پرداخته است. مهمترین بخش این خم مرثیه هفتبند است که از اشعار ذیل شروع می‌شود.

گردون که در شکستن دلها مسلم است
 در چیدن بساط قیامت مصمم است
 دل راست نفح صور قیامت در آستین
 طوفانِ حشر در بغل چشم پُر نم است^{۲۴}

و در بند هفتم به این اشعار تمام می‌شود:

تاریخ قتل عام شهیدانِ کربلا
 دوران زمال خبر به خدیر آشنا نبود
 ما را برای جامه در بدن گذاشتند
 این خاکسار را زمین برنداشتند^{۲۵}

خم سوم میخانه دوم: (گ ۲۲۷ و - ۲۴۶ و) این خم درباره دین و عقاید زرتشیان است و خطابه معرفی ژند و پاژند، احوال مفصل زرتشت و شرح آیین و رسوم زرتشتی پرداخته است.

^{۲۴}- میخانه سوم: میخانه سوم در سه خم تقسیم شده است به شرح ذیل:

۱- خم اول: درباره علم حکمت و اقوال حکماست. و اکثر اقوال از ابوطالب بن حسن الحسینی روایت شده‌اند (گ ۲۴۶ و - ۲۸۲ و).

۲- خم دوم: این باب در مسائل علم طب و به دو بخش تقسیم شده است. قسمت اول «دستورات» گفته و قسمت دوم به «اصطلاحات اطباء» موسوم شد و در آخر بخش امراض مختلف با علامات و اسباب و بیان علاج آنها بیان شده است (گ ۲۸۳ و - ۲۵۷ ب).

۳- خم سوم: درباره علم طبیعت و هیات است و دارای اهمیت زیادی

می باشد، برای اینکه این خم در نسخه اسلامآباد موجود نیست و در این نسخه (lahor) نیز از لحاظ ترتیب صفحات به جای خود نیست و بعد از خم سوم میخانه اوّل به اشتباه نسخ یا صحافی شده است (گ ۱۲۷ و ۱۶۹ و). در این مقاله به جای اصلی (ترتیب اصلی) آورده شده است.

۴- میخانه چهارم: (۲۵۷ ب - ۳۵۸ و)

خم اوّل: خم آخرین نسخه مزبور است. و از این به بعد نسخ ناقص است. این خم درباره علم کیمیاست و درباره این میخانه و میخانه‌های بعدی، پژوهشگران می‌توانند از مثاله‌های عارف نوشاھی استفاده بکنند.

حوالشی

- ۱- خطاشوشتی، جام جهان نما، خطی کتابخانه دانشگاه پنجاب لاہور، شماره ۲۷، گ ۲ ب، ۰۵۱۳۹/۲۱۲۷
- ۲- همو، گ ۶ ب؛ عارف نوشاهی، تحقیقات اسلامی، سال چهارم شماره ۱ و ۲، تهران ۱۳۶۸ ش ص ۷۶
- ۳- خطاشوشتی، جام، گ ۵ ب؛ عارف نوشاهی، ص ۷۶
- ۴- خطاشوشتی، جام، گ ۶ ب؛ عارف نوشاهی، مجله اردو شماره ۱، کراچی ۹۵، ص ۱۹۸۹
- ۵- خطاشوشتی، جام گ ۷ و
- ۶- همو، گ ۱۰ ب و ۱۱ و
- ۷- همو، گ ۱۹ ب - ۲۰ و
- ۸- همو، گ ۲۰ ب - ۲۴ ب؛ عارف نوشاهی، تحقیقات اسلامی، ص ۷۷
- ۹- صبا، مولوی محمد مظفر حسین، تذکرہ روز روشن، تهران ۱۳۷۳ ش، ص ۲۴۱
- ۱۰- عارف نوشاهی، تحقیقات اسلامی، ص ۷۸
- ۱۱- صبا، ص ۲۸۰
- ۱۲- خطاشوشتی، جام گ ۷ و
- ۱۳- همو، خطی اسلام آباد، ص ۶۶۱-۶۳۰
- ۱۴- همو، ص ۲۶۲
- ۱۵- همو، ص ۶۹۹-۶۷۳؛ عارف نوشاهی، مجله اردو ص ۱۱۱ و نسخه خطی بحروصاں کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران شماره ۵۴۲۱/۱
- ۱۶- خطاشوشتی، جام، اسلام آباد، ص ۷۰۳-۷۰۰
- ۱۷- بزرگ تهرانی، الذریعه الی تصانیف الشیعه، تهران ۱۳۳۳، ص ۲۹۷؛ عبداللطیف شوشتی، تحفة العالم، تهران ۱۳۶۳ ش، ص ۴۳۲. ولی عارف نوشاهی می نویسد «شیخ بزرگ تهرانی از دیوان او نام برده است اما به هیچ نسخه ای اشاره نکرده است، راقم این سطور نیز دیوان اشعار او را ندیده است»

تحقیقات اسلامی، ص ۷۹

- ۱۸- عارف نوشاهی، تحقیقات اسلامی، شماره ۱ و ۲، تهران ۱۳۶۸ ش
- ۱۹- همو، مجله اردو، شماره ۱- کراچی ۱۹۸۹ م
- ۲۰- همو، تحقیقات اسلامی، ص ۸۰
- ۲۱- خطاب شوستری، جام جهان‌نما، لاہور گ ۱۵
- ۲۲- همو، گ ۲۱۷ و
- ۲۳- همو، گ ۲۲۷ و
- ۲۴- همو، گ ۲۲۵ و
- ۲۵- همو، گ ۲۲۶ و

پاورقیها

- ۱- خطاب شوستری، جام جهان نما، دستنویس کتابخانه دانشگاه پنجاب لاہور، شماره ۵۱۳۹/۲۱۲۷، گ ۲ ب
- ۲- همو، گ ۶ ب؛ نوشاهی، عارف، تحقیقات اسلامی سال چهارم شماره ۱ و ۲، تهران ۱۳۶۸ ش، ص ۷۶
- ۳- خطاب شوستری، گ ۵ ب؛ نوشاهی، تحقیقات اسلامی، ص ۷۶
- ۴- عید فطیر یا فطیر: عید یهودیها که به مناسبت این عید بچه‌ای یا نوجوانی را کشته، خونش را به عنوان هدیه به یکدیگر می‌فرستند (نوشاهی عارف، مجله ارود، شماره ۱، کراچی ۱۹۸۹ م، ص ۹۵)
- ۵- خطاب شوستری، گ ۶ ب
- ۶- همو، گ ۷ و
- ۷- همو، گ ۱۰ ب - ۱۱ و
- ۸- همو، گ ۱۹ ب - ۲۰ و
- ۹- همو، گ ۲۰ ب - ۲۴ ب؛ نوشاهی، تحقیقات اسلامی، ص ۷۷
- ۱۰- صبا، مولوی مظفر حسین، تذکر روز روشن، تهران ۱۳۷۳ ش، ص ۲۴۱
- ۱۱- نوشاهی، تحقیقات اسلامی، ص ۷۸
- ۱۲- صبا، ص ۲۸۰
- ۱۳- خطاب شوستری، گ ۷ و
- ۱۴- همو، جام جهان نما (اسلام آباد)، ص ۶۶۱-۶۳۰
- ۱۵- همو، جام (اسلام آباد)، ص ۲۶۲
- ۱۶- همو، جام (اسلام آباد)، ص ۶۹۹-۶۷۳؛ نوشاهی، مجله اردو، ص ۱۱۱؛ نسخه خطی بحری وصال، کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران، شماره ۵۴۲۱/۱
- ۱۷- خطاب شوستری، جام (اسلام آباد)، ص ۷۰۳-۷۰۰
- ۱۸- آقا بزرگ تهرانی، الذریعه الی تصانیف الشیعه، تهران ۱۳۳۳ ش ص ۲۹۷؛ عبداللطیف شوستری، تُحْفَةُ الْعَالَمِ، تهران ۱۳۶۳ ش، ص ۴۳۲؛ ولی عارف نوشاهی می‌نویسد: «بزرگ

- تهرانی از دیوان اونام برده است اما به هیچ نسخه‌ای اشاره نکرده است، راقم این سطور نیز دیوان اشعار او را ندیده است (نوشاهی، عارف، تحقیقات اسلامی، ص ۷۹)
- ۱۹- نوشاهی، تحقیقات اسلامی، شماره ۱ و ۲ تهران ۱۳۶۸ ش
 - ۲۰- همو، مجله اردو، شماره ۱-کراچی، ۱۹۸۹ م
 - ۲۱- همو، تحقیقات اسلامی، ص ۸۰
 - ۲۲- خطاط شوشتاری، گ ۵ و
 - ۲۳- همو، گ ۲۱۷ و
 - ۲۴- همو، گ ۲۲۷ و
 - ۲۵- همو، گ ۲۲۵ و
 - ۲۶- همو، گ ۲۲۶ و

